

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ Η. ΚΑΛΕΝΤΖΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥ

**ΟΡΘΟ
ΤΟ
ΛΑΒΑΡΟ**

“Ελληνες Συναγωνιστές του Πλατωνικού Ἐθνικοκοινωνι-
κού Ἀγώνα,
Σύντροφοι Ἐθνικοσοσιαλιστές,
Συστρατιῶτες μου,

ἀπευθυνόμενος σέ Σᾶς τούτη τή στιγμή πού συμπληρώ-
νω τέσσερα ὀλόκληρα χρόνια πολιτικοῦ ἐγκλεισμοῦ στά
φρικαλέα κι ἀπάνθρωπα караμανλικά κάτεργα δέν θᾶθελα,
ἀπλῶς, νά Σᾶς διαβιβάσω τή φωνή μου μέσ’ ἀπ’ τ’ ἄψυχο
τοῦτο χαρτί, ἀλλά θᾶθελα ἔντονα νά διοχετεύσω τό μήνυμά
μου μέσ’ ἀπ’ τίς ἴδιες Σας τίς φλέβες πρός τά μύχια τοῦ
Νοῦ καί τῆς Καρδιᾶς Σας, ὥστε νά γίνω πιότερ’ ἀντιληπτός
καί πάν’ ἀπ’ ὅλα πιότερο ἄ μ ε σ ο ς μέ Σᾶς, ἄσχετ’ ἂν αὐτή
ἡ ἀμεσότητα διατηρεῖται ἀδιάπτωτη, παρά τή μακρόχρονη
φυλάκισή μου καί παρά τήν χιλιομετρική παρεμβολή πού τό
προδοτικό караμανλικό καθεστῶς ἐγκατέστησε προσωρινά
μεταξύ τοῦ καθενός ἀπό Σᾶς καί τοῦ κελλιοῦ μου.

Προβαίνοντας σέ μιά σύντομη ἀνασκόπηση τῆς πρόσφα-
της Ἐθνικοσοσιαλιστικῆς δράσης στόν Ἑλληνικό Χῶρο καί,
μάλιστα, αὐτῆς μ ε τ ᾶ τήν ἀποφράδα – γιά τήν Πατρίδα –
μεταπολίτευση, θά πρέπει πρωταρχικά νά παραδεχτοῦμε
πῶς τό κύριο χαρακτηριστικό της ἦταν δισκελές· ἀπ’ τή μιά
πλευρά ὁ περίλαμπρος κι αὐτόθυτος Ἀγώνας τῶν νέων κι
ἄδολων Συναγωνιστῶν μας τῆς γυμνασιακῆς καί μεταγυμνα-
σιακῆς ἡλικίας κι ἀπ’ τήν ἄλλη ἡ προδοτική διεργασία μιᾶς
ὀλιγάριθμης κλίκας ἐγκάθετων πραιτόρων παρωχημένης –
ἐπί τό πολύ – ἡλικίας σέ βάρος τῶν προσπαθειῶν τῶν
προηγούμενων.

“Υστερ’ από θαυματικές έπιτυχίες πού σ κ ό π ι μ α πα-
ρέμειναν στην σιωπή κι ύστερ’ από ανάλογες άποτυχίες πού
– έξίσου – σ κ ό π ι μ α δ έ ν παρέμειναν στη σιωπή, οι
Νεολαίοι Έθνικοσοσιαλιστές Συναγωνιστές μας όχι μόνο
δ έ ν υπεχώρησαν οϋτε σπιθαμή στο ιδεολογικό πεδίο πού
κατάκτησαν μέ τό νικηφόρο σπαθί τους, αλλά και κατώρθω-
σαν νά στιγματίσουν άνεξίτηλα τούς μασκαρεμένους προ-
βοκάτορες πουΐταν σφηνωμένοι από χρόνια ανάμεσά μας γιά
νά στεριώσουν βαθυθέμελο τό Έλληνικό Έθνικοσοσιαλι-
στικό Οίκοδόμημα στο μεσιανό ιστό του οποίου έπαίρουμε
καθημερινά, όλο και π ι ό ψ η λ ά, τόν δεξιόστροφο “Ηλιο
τής δημιουργίας γιά νά μās φωτίζει μέ τήν άνέσπερη
Άγκυλωτή του Έξακτίωση.

Άντιπαρερχόμενος τήν άτομική μου περίπτωση, θάθελα
πρώτα σάν μαχητής πρός συμμαχητές νά έκφράσω τόν
είλικρινέστερο θαυμασμό μου πρός τούς νεαρούς εκείνους
Συναγωνιστές και Συντρόφους μας πού βρέθηκαν στ’
άποτρόπαια καραμανλικά κάτεργα και πού ένοιωσαν στους
άκάματους καρπούς τους τίς παγερές, αλλά και τιμητικές
γι’ αυτούς, χειροπέδες του καραμανλικού αντίπαλου
δέους, μ ό ν ο και μ ό ν ο γιά νά ξεκαθαρίσουν – μέ τή
θυσία τους – τό ναρκοπέδιο πού παγίδευε τ’ άνηφορικό
μονοπάτι τής Έθνικοσοσιαλιστικής προέλασης, έλευθερώ-
νοντας τό πέραςμα στους ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΟΥΣ ΑΝΤΡΕΣ.

Κι οι νεαροί αυτοί Συναγωνιστές μας θά πρέπει νά είναι
ιδιαίτερα περήφανοι γιατί, παρά τήν ήλικία τους, πάλεψαν
νικηφόρα μέ τά κύματα τής έχθρικής ώμότητας και κατώρ-
θωσαν νά φέρουν σέ έπιτυχέστατο πέρας τήν άποστολή
τους.

Γι’ αυτούς άκριβώς τούς Συναγωνιστές μας ξανακούγε-
ται ή όλοένα και πιό άδρή ήχώ τής φωνής του Führer μας:

«Έ θεά τής ανάγκης μέ πήρε πολλές φορές στην
άγκαλιά της άπειλώντας νά μέ θρυμματίσει, όμως ή
θέλησή μου έγινε δυνατώτερη μπρός στά έμπόδια γιά
νά θριαμβεύσει τελικά. Εύχαριστώ τοϋτα τά χρόνια πού
όχι μόνο μ’ έκαμαν σκληρό αλλά και ικανό γιά νάμαι
σκληρός.»

Ἄλλά ἂν τό πρῶτο κέρδος τῆς τελευταίας δεκαετίας γιά τό Ἑλληνικό Ἐθνικοσοσιαλιστικό στρατόπεδο στάθηκε τό δυναμικό ξεχώρισμα «τῆς ἡρας ἀπ' τό στάρι», τό δεύτερο κέρδος ἦταν ἡ ἐπαλήθευση τῆς ἀξίας τῶν Ὁδηγητῶν Συναγωνιστῶν μας τῆς Παλιᾶς Φρουρᾶς πού ἄνθεξαν στούς πειρασμούς τῆς ἀποσυνθετικῆς ἀστικοποίησης καί διατήρησαν τήν μαχητικότητά τους σ' ἐπίπεδα ἀξιοζήλευτα γιά μᾶς τούς ἀκολουθοῦντες ὥστε ν' ἀκούγεται σήμερα τό σάλπισμά ἐνός ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ:

«Ἡ Νέα Ἐποχή ἔρχεται...!»

ἢ τό ἐγερτήριο κέλευσμα ἐνός ΔΕΝΔΡΙΝΟΥ:

«Τίποτα δέν ἐξυψώνει ὅσο ὁ Ἀγώνας...

Τίποτα δέν ἐξαγνίζει ὅσο ἡ Νίκη...!»

Στόν ἰσολογισμό – τί λέξη! – τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνικοσοσιαλιστικῆς δράσης κι ἀπέναντι ἀπ' τά δυό προμνημονευθέντα κέρδη ἀντιπαρατίθεται μιά φαινομενική «ζημιά» πού ἐκλαμβάνεται σάν τέτοια ἀπ' τ' ἀδειανό βάθρο τοῦ Ἡγέτη στό γεωγραφικό χῶρο μας. Πράγματι πολλές φορές ἀναρωτηθήκαμε γιά τό ἐμφανές αὐτό πρόβλημα τῆς Παράταξῆς μας κι, ἀκόμα περισσότερες φορές, σκεφθήκαμε πώς, μένοντας χωρίς Ἡγέτη, ὁ Ἀγώνας μας ὑπολείπονταν στά πλεονεκτήματα ἐκεῖνα πού θά τοῦ ἐξασφάλιζε ἡ ἐφαρμογή τῆς Ἀρχῆς τοῦ ἐνός Ἡγήτορα. Ὡς τώρα, τά μάτια μας στρέφονταν ἀπεγνωσμένα στούς καταξιωμένους Ὁδηγητές μας τῆς Παλιᾶς Φρουρᾶς καί ἡ νεανική μας θέρμη (δέν θά διστάσω νά τό πῶ) συχνά μᾶς ἐξέθετε στό σκανδαλισμό τῆς ἀμφισβήτησης τῆς ἀγωνιστικότητάς τους, βλέποντάς τους ν' ἀφήνουν ἄδειο τό βάθρο τοῦ Ἡγέτη.

Ὅμως, ἂν τοῦτ' ἀκριβῶς τό βάθρο τοῦ Ἡγέτη δέν παρέμενε ὅλον αὐτό τόν καιρό διακριτικά κενό, τότε πῶς θ' ἀναδύονταν μέσ' ἀπ' τό Κίνημά μας τόσες ἡγετικές ἀτομικότητες πού ἡ ἀναγκαιότητα τῆς ἀγωνιστικῆς αὐτενέργειας ἀνέδειξε στά πρόσωπα τῶν νεώτερων Συναγωνιστῶν καί Συντρόφων μας; Πῶς θά μπορούσαμε σήμερα νά διακηρύξουμε πώς κ ἄ θ ε μ ἄ κ ἄ θ ε Ἐθνικοσοσιαλιστής σκαπανέας ἐνσαρκώνει ἕναν Ἡγέτη καθ' ὅλ' ἀντάξιο τοῦ Ἡγέτη Ἐκείνου πού, ἂν ὄχι θεμελίωσε, ὀδήγησε τά

πρῶτα βήματα τῆς ἐξέγερσής μας στὸν αἰῶνα μας;

Ἔτσι λοιπὸν κι αὐτὸ πού ἐπιπόλαια τὸ ἐκλάβαμε πρωτόγνωρα σὰν ἀπώλεια, ἀποδείχνεται προσεχτικότερα σὰν ἀνεκτίμητο κέρδος, ἐπαληθεύοντας κι ἀκεραιώνοντας γι' ἄλλη μιά φορά τοὺς λόγους τοῦ Führer μας:

«... κάθε καταστροφή ἴσως ἰσχυροποιήσει πιότερο τὴν ἀνθρώπινη ἐνεργητικότητα καὶ κάθε καταπίεση μπορεῖ νὰ ἐπιτρέψει νὰ γεννηθοῦν οἱ δυνάμεις πού θά προετοιμάσουν μίαν ἠθικὴν ἀναγέννηση, ὅσο τὸ αἷμα τῆς φυλῆς παραμένει ἀγνό.»

Καὶ τὸ δικό μας τὸ αἷμα Συναγωνιστές μου καὶ Σύντροφοι παραμένει πάναγνο!

Ἄν ὅμως ὡς τὰ τώρα ἡ ἀπουσία τοῦ Ἡγέτη στάθηκε θετικὸς παράγοντας γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ Ἐθνικοσοσιαλιστικὸ Κίνημα, ἀπὸ δῶ κι ἐμπρός – ἂν συνεχίσει – θ' ἀντιστραφεῖ σὲ πραγματικὴ καταστροφή, μιᾶς κι οἱ ἐσωτερικὲς κοινωνικοπολιτικὲς ἐξελίξεις πού καταφθάνουν θ' ἀπαιτήσουν ἀπ' τὸ στρατόπεδὸ μας στιβαρὸ ἡγετικὸ πηδάλιο γιὰ τὴν ὑπερέκταση τῆς καταιγίδας. Ἡ ἀνακίνηση τοῦ βούρκου τῆς μικροπολιτικῆς πού διαφαίνεται στὸν πολιτικὸ μας ὀρίζοντα μέ τὴ μορφή τῶν ἐπικείμενων βουλευτικῶν ἐκλογῶν θ' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπὸ μέρους μας δυναμικὴ καὶ σὺ ν τ ο ν ἡ ἀντιμετώπιση τῆς ἰδιαίτερα δριμείας «μπόχας» πού πρόκειται νὰ διασπαρεῖ σὲ λίγο.

Παράλληλα, ἡ ἀναπόφευκτη ἔρπυση στὴν πολιτικὴ ἐξουσία νεοφανῶν κυβερνητικῶν ταχυδακτυλουργῶν μᾶς ἐπιτάσσει τὴν ἀναπροσαρμογὴ τοῦ προγραμματισμοῦ καὶ τῶν μεθόδων μας, ἐνῶ οἱ προσβάσεις μας πρὸς τὴ τελικὴ κατίσχυση, μέρα τὴ μέρα, ἀπαιτοῦν ἀπὸ μᾶς ὀξύτερην εὐστροφία καὶ ὀρθολογισμό, ἔχοντας ν' ἀντιμετωπίσουμε πανουργότερον ἀντίπαλο. Αὐτὴ ὅμως ἡ ἀναπροσαρμογὴ θά εἶναι ἀνεπίτευκτη ἂν ὁ ἕ ν α ς Ἡγέτης δέν ἀναλάβῃ τὸ Ἑλληνικὸ Ἐθνικοσοσιαλιστικὸ πηδάλιο, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα τὸν σὺ ν τ ο ν ἰ σ μ ὸ ἀποφάσεων κι ἐνεργειῶν σ' ὅλους ἐμᾶς τοὺς ὀπλίτες τοῦ Ἱεροῦ μας Ἀγῶνα.

Πάνω ἀπ' ὅλα ὅμως ἡ ἀλματώδης ποιοτικὴ καὶ ἀριθμητικὴ

αύξηση τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικοσοσιαλιστῶν πού πύκνωσαν τὰ τελευταῖα χρόνια τίς τάξεις μας ἀπαιτεῖ στιβαρό ἡγετικό χέρι πού ὄχι μόνο θά μᾶς καθοδηγήσει μέσα στό Ἀγωνιστικό Πεδίο, ἀλλά καί πού θά ὁμοιομορφοποιήσῃ τακτικά τή δράση μας πάνω στούς ἐλιγμούς τῆς Ἰδεολογικῆς μας Μάχης.

Ὦντας οὐραγός στρατιώτης τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ μας Κινήματος δέν ἔχω τό δικαίωμα τῆς διατύπωσης κρίσιμα προσδιοριστικῶν ἀπόψεων, κι αὐτό εἶναι κάτι πού προοιμιακά ἀναγνωρίζω· ὅμως θά κάνω μιάν ὑπέρβαση γιά νά ἀπευθυνθῶ πρός τούς ἐγνωσμένης Ἀγωνιστικῆς καί Ἠθικῆς Ἀξίας Συναγωνιστές τῆς Παλιᾶς Φρουρᾶς νά δράξουν, τήν ὥρα τούτη, τό πηδάλιο τοῦ Κινήματός μας πού τούς γνέφει. Καί σέ ἀνάγκη πού, γιά τόν ὁποιονδήποτε λόγο, ἡ Παλιά Φρουρά δέν ἀναδείξει τόν προσδοκώμενο Ἠγέτη καλῶ τούς Νεολαίους Συναγωνιστές μας νά τόν ἀναδείξουν αὐτοί· προσωπικά τάζω τό σπαθί μου στά χέρια τοῦ νεαρώτερου μας Συναγωνιστῆ πού θ' ἀνελάμβανε νά λειτουργήσει σάν Ἠγέτορας τοῦ Κινήματός μας, ἀξιοκρατικά ἀναδειγμένος.

Ἐχοντας, ἤδη, προαναφέρει τίς βουλευτικές ἐκλογές πού ὅπου νά ναι φθάνουν, εἶμαι ὑποχρεωμένος νά διατυπώσω τήν προσωπική μου πεποίθηση γιά τή πρέπουσα στάση τῶν Συναγωνιστῶν μας ἀπέναντι σ' αὐτές;

Σέ λίγες μέρες, οἱ τροτέζες τοῦ σκυλοβούλιου, οἱ μητραλοῖες καί μίσθαρνοι διασπαθιστές τῆς Ἐθνικῆς μας ὁμοψυχίας καί τοῦ Ἐθνικοῦ μας πλούτου, οἱ προδότες πολιτικάντηδες θά ὀργανώσουν τήν ἐκλογική τους φιέστα πού ὁ μόνος της σκοπός εἶναι ἡ ἐπανάρκωση τοῦ Λαοῦ μας γι' ἄλλη μιὰ τετραετία, ἰκανή χρονική παράταση τῆς ἀρπαγερῆς ἀτιμίας τους σέ βάρος τῶν ἀφελῶν ψηφοφόρων τους ἀλλά καί ὄλων τῶν ὑπολοίπων Ἑλλήνων. Σέ λίγες μέρες πάνω στά ἀκριβονοικιασμένα (μέ τό αἷμα τοῦ Ἑλληνα φορολογούμενου) κεντρικά μπαλκόνια τούτου τοῦ τόπου θά ξανασταυρωθεῖ στόν ἀτιμασμένο σταυρό τῆς ψηφοφαλκίδευσης ἡ ἄγνωρη ἐμπιστοσύνη τοῦ διαπομπευόμενου Ἑλληνα ψηφοφόρου πού θά ξαναπιαστεῖ στό τέλεια καμουφλα-

ρισμένο δόκανο τῶν ποικιλώνυμων κομματαρχῶν πού τόν διαφεντεύουν. Σέ λίγες μέρες ἡ ἀκαταδίωκτη κι ἀφορολόγητη ληστοσυμμορία τῶν πολιτευτῶν θά ὑποδυθεῖ πρόστιγμα στά πεζοδρόμια τῆ συμπολίτευση καί τήν ἀντιπολίτευση γιά νά ξανασμίξει μετά τό πανηγύρι τῆς ἀπάτης στά προδοτικά ἔδρανα τῆς Οὐλῆς τῶν Ἑλλήνων ὅπου ἀπό κοινοῦ (Ράλληδες, Φλωράκηδες, καί Θεοτοκο-Μαρκεζίνηδες) θά ξαναροκανίσουν τό δημόσιο χρήμα γι' ἄλλα τέσσερα χρόνια.

Σ' ὄλην αὐτή τήν ἐκλογική ἐθνοπροδοσία πού θά ξαναμολύνει τήν Ἑθνική μας ζωή, ἐμεῖς οἱ συνειδητοί λατρευτές τῶν Πλατωνικῶν Διδαχῶν καί τῆς ὑπέρτατης Ἀρχῆς τῆς Ἀξιοκρατίας θά πρέπει νά παραμείνουμε ὄχι μόνον ἐπιμηλεμένα ξέμακροι, ἀλλά καί σχολαστικά ἀπαθεῖς γιά τό ὀφθαλμαπατηλό σκυλοφάγωμα πού θά παρακολουθήσουμε, κουτοπόνηρα σκηνοθετημένο ἀπ' τή διεθνή μασωνική συμμορία πού στά δημοκρατικά καθεστῶτα νέμεται τίς τύχες τῶν ἀφελῶν πολιτῶν.

Θᾶχουμε δικαίωμα νά σαρκάσουμε τά φολιδωτά κι ἀφολιδωτά ἔρπετά τοῦ πολιτικαντισμοῦ καθώς θά τά δοῦμε ν' ἀλληλοσυμπλέκονται γιά τό σκύλευμα μιᾶς ψήφου· θᾶχουμε δικαίωμα νά γιουχάρουμε τά σκουλίκια τῆς Ἑθνικῆς μειοδοσίας καθώς θά τά δοῦμε νά παζαρεύονται μέ τό κομμάτι στούς μεγαλοαφεντάδες τους γιά μιά θεσοῦλα σ' ἓναν κάποιο συνδυασμό· ὅμως δέν θᾶχουμε κανένα δικαίωμα νά ἐμπλακοῦμε στό πρόστυχο παιγνίδι τους γιατί τοῦτο εἶναι κάτι πού δέν ταιριάζει στήν ἔντιμη καί καθάρια φύση μας.

Ἀκόμα, δέν ἔχουμε οὔτε τό δικαίωμα οὔτε καν μιά πρόφαση ὅλοι ἐμεῖς οἱ Ἑθνικιστές γιά νά ποῦμε πώς θά ὑποστηρίξουμε τούς λεγόμενους «δεξιούς» τοῦ πολιτικαντισμοῦ, γιατί αὐτοί ἐκπροσωποῦν δ ἦ θ ε ν «ἐθνικές-ἀντικομμουνιστικές» τάσεις. Τούς λεγόμενους «δεξιούς» πρέπει πρῶτοι ἐμεῖς νά περιφρονήσουμε γιατί ἤδη τά ὑποκείμεν' αὐτά ἀποδείχτηκαν, ἀ με τ ἄ κ λ η τ α, πιότερο προδοτικά κι ἐπιζήμια ἀπ' ὅτι οἱ δεδηλωμένοι ἐχθροί μας. Ποιός θά ξεχάσει τίς γυναικωτές ἐρωτοτροπίες τοῦ φασου-

λῆ Θεοτόκη μέ τό καραμανλικό παρακράτος καί τή προδοσία του ἀπέναντι σ' αὐτούς πού, ὑποτίθεται, πώς ἐκλέχτηκε γιά νά ὑπηρετήσῃ; Ὡς πότε οἱ Ἐθνικιστές θά παγιδεύονται γιά νά ψηφίζουν κοινοβουλευτικές φατριούλες γιά τή δῆθεν προαγωγή τῶν συμφερόντων τους ἐνώσ τήν οὐσία αὐτές ἀκριβῶς οἱ προχειροστημένες (πάντοτε) φατριούλες τούς σκάβουν τό λάκκο;

Εἶναι ἀπόλυτα ἐρμηνεύσιμο τό ὅτι οἱ μπολσεβίκικες πορνοφυλλάδες μᾶς συκοφαντοῦν, ὅμως εἶναι ἀπόλυτα καταδικάσιμο τό ὅτι ὁ «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ» σιωπᾶ (ἀντί τίνος ἀνταλλάγματος ἄραγε) ὅταν στά ὑγρά κελλιά τοῦ Κορυδαλλοῦ οἱ Ἐθνικιστές πολιτικοί κρατούμενοι προσβάλλονται ἀπό φυματίωση καί στεροῦνται κι αὐτῆς ἀκόμα τῆς στοιχειώδους ἰατρικῆς περίθαλψης. Κι ὁ ΣΑΒΒΑΣ ὁ τέως ἀρχαιομαρξιστής καί νῦν ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ εἶναι πλιότερο ἐπαίσχυντος ὅταν ἀπ' τήν ἀνεμομυλοφυλλάδα του δέν ἔλλειψε οὔτε μιὰ μέρα ἢ ...κοσμική στήλη τῆς ΝΤΕΠΗΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ ἐνῶ δέν ἀφιέρωσε οὔτε μιὰ νᾶρα δα γιά τούς ἀπάνθρωπους βασανισμούς τοῦ ἀνήλικου Ἀδελφοῦ μας Ἐθνικιστῆ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΑΡΙΟΥΚΛΑ (γιό ἀνωτάτου ἀξιωματικοῦ) πού ἔλαβαν χώρα ἀπ' τούς πραιτωριανούς τοῦ τέως τριανταφυλλίδη καί νῦν καραμανλῆ στά κρατητήρια τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας προστασίας τοῦ καθεστώτος, τό 1978.

Τή φοράν αὐτή πρέπει νά εἶμαστε σχολαστικώτερα προσεχτικοί: ἄς ἀφήσουμε τήν δεξιά μέ τόν Μαρκεζίνη, τόν Ζουρνατζῆ καί τόν Θεοτόκη νά γιορτάζουν τίς... τσικνοπέμπτες τους στό «Κάραβελ» καί στ' ἄλλα κεντρικά ξενοδοχεῖα, τήν ἴδια στιγμή πού ἡ Ἑλληνίδα νοικοκυρά κι ὁ Ἕλληνας ἀγρότης (πού ὑποτίθεται πώς θά... σώσουν) πεινᾶνε! Ἀς ἀφήσουμε τήν δεξιά μέ τόν Καραμανλῆ καί τίς Κουνιστρο-ἀδερφάδες του νά τρῶνε τό λαμπριάτικο σουφλέ τους στίς νεότευκτες ἰδιόκτητες ἐπαύλεις τους! Ἀς ἀφήσουμε τό κέντρο καί τήν ἀριστερά ν' ἀλληλοπρωκτοσκοποῦνται, ἐξαντλῶντας ὅλους τούς συνδυασμούς γιά τό μαρκοῦτσι τῆς ἐξουσίας! Ὅμως, ὅμως δέν πρέπει ν' ἀφήσουμε τούς ἑαυτούς μας, οὔτε στιγμή, νά συναγελα-

στοῦν μέ τούς δυσώδεις αὐτούς ἐπαγγελματίες πολιτικάν-
τες πού, σάν κοινή τους συνισταμένη, ἔχουν τή πορνική
ἐκμετάλλευση τοῦ Λαοῦ μας, γιά τόν ὁποῖο ἐμεῖς θυσιαζό-
μαστε καί μαχόμαστε καθημερινά, ἔστω καί συκοφαντημέ-
νοι, ἔστω κι ἐγκάθειρκοι, πιστοί στή ρήση τ' ὀλοζώντανου
Führer μας πού ὀρίζει ὅτι:

«... οἱ πράξεις κι οἱ ἰδέες μας δέν πρέπει ποτέ ν'
ἀποφασίζονται μέ κριτήριο τήν ἀποδοχήν ἢ τήν ἄρνηση
πού θ' ἀντιμετωπήσουν στήν ἐποχή τους, ἀλλ' ἀπ' τήν
ὑπέρτατη καί πρωταρχικήν ὑποχρέωση νά ὑπηρετήσουν
τήν ΑΛΗΘΕΙΑ πού μᾶς ἔγινε βίωμα.»

Καί τό σπουδαιότερο ἄν σέ κάποιον χρειαστεῖ νά ρίξουμε
τό ἀνάθεμα τῆς ἀγανάχτησής μας αὐτός ὁ κάποιος θά
πρέπει νά ναι ὁ μουμιοποιημένος, ἀπ' τήν ἀπραξία τῆς
τρυφῆς, «ἀστός δεξιός» τοῦ ὁποίου ἡ σιωπή μπροστά στό
μακάβριο δῶμα τῆς διασυρόμενης καί διαπομπευόμενης
Πατρίδας μας ἦταν καί εἶναι χί λ ι ε ς φ ο ρ έ ς π ι ό ἔ ν ο -
χ η ἀπ' τήν ἔμπρακτη ἀσέλγεια τοῦ καθ' ἕξη, ἄπατρη
κομμουνιστῆ.

Γιά τίς ἐπικείμενες, λοιπόν, ἐκλογές καί γιά κάθε
"Ἕλληνα Ἐθνικιστή, ἐπιβάλλεται ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΠΟΧΗ!!

Στό ἄμεσα προσεχές μέλλον θά μᾶς ἀπασχολήσει οὐσια-
στικά καί ἡ στάση μας ἀπέναντι στά μέλη (πάντοτε ἀδρανῆ
καί καφενοβιακά «ἀνήσυχια») τῶν πολυάριθμων «ἐθνικο-
φροσυνιστικῶν-ἀντικομμουνιστικῶν» καί «δέν συμμαζεύε-
ται», ὀργανώσεων.

Εἶναι πάγκοινα γνωστή ἡ στιβαρότητα τῆς Ἰδεολογικῆς
συγκρότησης τῆς Ἐθνικοσοσιαλιστικῆς Παράταξης κι, ἐπί-
σης, πάγκοινα γνωστές εἶναι οἱ σιδεροπαγεῖς ὀργανωτικές
δομές της. Μάθαμε σάν Ἐθνικοσοσιαλιστικές μονάδες νά
ἐπιδιώκουμε τό ἀ π ό λ υ τ ο, εἴτε στόν κοινό Ἄγωνα, εἴτε
στήν ἀτομική μας ζωή καί ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς συνέπειάς
μας ἀναπτύξαμε μιάν ὑψηλοφροσύνη πού μᾶς ὑπαγορεύει
τήν περιφρόνηση πρός κάθε τι τό λειψό, ὥσπου ἀγγίξαμε
τήν συγκεκριαστική ἀπολυτότητα τῆς ἀπόρριψης τῆς συμβι-
βαστικῆς «ἐθνικοφροσύνης» καί τοῦ ἐναγκαλισμοῦ τῆς

Ἐθνικοσοσιαλιστικῆς Ἀλήθειας, ἐντάσσοντας τὴν Ἠθικὴ Ἀποστολὴ μας μέσα στὴν Φυλετικὴ Κοινότητα.

Ὅμως, ἂν ἐμεῖς βρήκαμε τὸ φυσικὸ σθένος ν' ἀσπασθοῦμε τὰ Ἐθνικοσοσιαλιστικὰ Ἰδεώδη καὶ ν' ἀνδρωθοῦμε μέ τὰ νάματά τους, « ἄ λ λ ο ι » στάθηκαν ἀδύναμοι νὰ προσδιορίσουν τὴν κοσμικὴν ἀποστολὴ τους, ἀρκούμενοι σέ μιὰν ὀλιγαρχικὴ «ἀφαλατισμένη Ἐθνικοφροσύνη» πού τὴ «φοράνε» καιροσκοπικά, σὰν κακόραφτο κοντογούνι ἀπέναντι στὴ μονιμότητα τοῦ καθωσπρεπικοῦ πολιτικοῦ ψύχους πού ἐνδημεῖ ἀμετατόπιστο στό τόπο μας.

Ἀπέναντι, ἀκριβῶς, σ' αὐτές τίς κακοντυμένες μετριότητες ἡ στάση μας πρέπει νὰ εἶναι στάση ποιμένα πού σαλαγάει ὄχι μόνο βαθύμαλλα κριάρια ἀλλὰ καὶ κακότριχα πρόβατα. Ἀξίζει κάθε προσπάθειά μας νὰ τοὺς ἀνασηκώσουμε πᾶν' ἀπ' τὴν ὀλιγάρκειά τους προσανατολίζοντάς τους πρὸς τὴ Φυλετικὴ Πραγματικότητα πού ἀγνοοῦν. Κι ἂν ἐπιμείνουν σ' ἀνεπιδεκτικότητα ἄς εἶναι ἄξιοι τῆς τύχης τους π ρ ῶ τ ο ι ἐμεῖς ἄς τοὺς παραχωρήσουμε ταγὴ σὶς ἀδηφάγες μπολσεβίκικες μασέλες.

Σέ κάθε περίπτωση, ὅμως, θὰ πρέπει νὰ χρηστεύσουμε τίς κάπηλες διαθέσεις πού χαρακτηρίζουν τοὺς, ἐκούσιους ἢ ἀκούσιους, ἐπαγγελματίες ἢ μὴ, κήρυκες τῆς Ἐθνικοφροσύνης τῆς ἀπραξίας, αὐτοὺς πού ἀποκοιμίζουν τὴ πελώρια μάζα τοῦ Λαοῦ μας, βαυκαλίζοντάς τὴν μέσα στὴ παθητικὴν ἡττοπάθεια πού ἀφήνει ξέφραγο τὸ μονοπάτι στοὺς ἔθνοπροδότες ἐφιάλτες τῆς πολιτικῆς. Κι ὅπως ἀκριβῶς εἴμαστ' ὑποχρεωμένοι ν' ἀφυπνήσουμε τὴ τεράστια τούτη κοιμισμένη μάζα τοῦ Λαοῦ μας, εἴμαστ' ἐ ξ ί σ ο υ ὑποχρεωμένοι ν' ἀποκεφαλίσουμε μ' ἀμφίστομο λεπίδι, τοὺς γενίτσαρους παραπλανητὲς τῆς ὥστε νὰ ἐξουδετερώσουμε τίς θανατερές γητιές τους σέ βάρος τῆς.

Πρὶν ὀλοκληρώσω αὐτὴ τὴν ἀναφορὰ μου θάθελα νὰ ὀρίσω τὰ τέσσερα σημεῖα πού πάνω τους στηρίζεται (καὶ θὰ πρέπει νὰ συνεχίσει νὰ στηρίζεται!) ἡ Ἱεραποστολικὴ Κοινωνικὴ μας Προσπάθεια γιὰ τὴ βελτίωση τῆς ποιότητας τῆς ζωῆς, σύμφωνα μέ τὴν Ἐθνικοσοσιαλιστικὴ μας Ἐπιταγή;

ΣΗΜΕΙΟ 1ο: Αύστηρή επιλεκτική αξιολόγηση τῆς δέσμης τῶν στελεχῶν τοῦ Κινήματος μας μέ προτεραιότητα στά κριτήρια τῆς Ἀγωνιστικῆς τους καί τῆς Ἠθικῆς τους Ἀξίας.

ΣΗΜΕΙΟ 2ο: Προστατευτική διατήρηση τῶν στελεχῶν τοῦ Κινήματός μας ἔξω ἀπ' τό εὖρος τῶν ὑπουλων καί καραδοκούντων πάντοτε ἐχθρικῶν σκοπευτικῶν.

ΣΗΜΕΙΟ 3ο: Ἀπόλυτη συνοχή τῶν δεσμῶν τῶν στελεχῶν τοῦ Κινήματός μας κι ἐμπέδωση τῆς ἀγωνιστικῆς κατάρτισής τους μέσα σέ μιάν ὑποδειγματικότητα Συντροφικῆς Ἀλληλεγγύης· ἔντονη πνευματική δραστηριότητα πού ἐδραιώνει τήν ἀγωνιστική μας φλόγα καί προσελκύει νέους Συναγωνιστές πού, διευρύνοντας τίς τάξεις μας, θά πρέπει νά συσφίγγουν πιότερο τούς μεταξύ μας δεσμούς, τέλος δέ ἔντεχνη π ρ ο ὡ θ η σ η τῶν νεαρῶν Συντρόφων μας σέ ζωτικές κοινωνικές θέσεις καί μέ κάθε τρόπο, ὥστε ὁ ἀπό μέρους μας κοινωνικός ἔλεγχος νά ἀσκεῖται ὀλοένα πληρέστερα καί οὐσιαστικά.

ΣΗΜΕΙΟ 4ο: Φυσική καί Ψυχολογική προετοιμασία κάθε μέλους τοῦ κινήματός μας γιά τήν ὀλοκληρωτική ἄσκηση κοινωνικοῦ ἐλέγχου, σ' ὅλους τούς τομεῖς τῆς δημόσιας ζωῆς.

Σέ ἐφαρμογή τῶν παραπάνω τεσσάρων σημείων τοῦ τακτικοῦ προγραμματισμοῦ τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ Κινήματός μας θά πρέπει νά ἔχουμε κατά νοῦ καί τά τέσσερα ἀντίστοιχα «κλειδιά» ἐπιτυχίας; πρῶτο ΑΡΡΗΚΤΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΚΟΤΗΤΑ, δεύτερο ΑΡΡΗΚΤΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΚΟΤΗΤΑ, τρίτο ΑΡΡΗΚΤΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΚΟΤΗΤΑ καί τέταρτο ΑΡΡΗΚΤΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΚΟΤΗΤΑ!!

Ἄλλη μας ἡ προσπάθεια, ἡ ἐπιμονή, ἡ συνέπεια καί τό σθένος θά πᾶνε χαμένα κι ἀκαρποφόρητα ἂν ὁ συνδετικός ἰστός μεταξύ τῶν Συναγωνιστῶν μας δέν εἶν' ἀτσάλινος

εὐθύς ἐξ ἀρχῆς· κι ὅπου ἡ Συντροφικότητα δέν εἶναι ἄρ -
ρ η κ τ η ἀπ' τή πρώτη στιγμή, ποτέ κατόπι δέν μπορεῖ νά
ὑπάρξει σάν τέτοια. Καί, ἐπιμένοντας, θᾶθελα νά τονίσω
τήν ἀναγκαιότητα τῆς χειραγώγησης τῶν νεωτέρων Συντρό-
φων μας ἀπ' τούς παλαιότερους ὄχι μόνο πάνω στά
μονοπάτια τοῦ Ἰδεολογικοῦ Ἀγώνα ἀλλά καί πάνω στούς
ἀτραπούς τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ὥστε ἡ στελέχωση τῆς
Παράταξῆς μας νά κοσμεῖται ἀπ' τήν ἐκρίζωση κάθε
διαφοροποιητικοῦ παράγοντα καί τήν ἐξομοίωση τῆς κοινω-
νικῆς ζωῆς τῶν Συντρόφων, ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά μιά
συντονισμένη πορεία τῆς Φάλαγγας τῶν Συναγωνιστῶν μας
κ α θ ο λ ι κ ἄ καί μέ τό ἴ δ ι ο βῆμα πρὸς τή τελική Μάχη!

Ἕλληνες Συναγωνιστές τοῦ Πλατωνικοῦ Ἐθνικοκοινωνι-
κοῦ Ἀγώνα,
Σύντροφοι Ἐθνικοσοσιαλιστές,
Συστρατιῶτες μου,

μπροστά στόν καθένα ἀπό Σᾶς στέκομαι σέ στάση
προσοχῆς καί ἀναφωνῶ μαζί Σας, γιά τήν τελική ἐπικράτη-
ση τῆς Ἐθνικοσοσιαλιστικῆς Ἀξίας πάνω στά παραξιακά
ἀπομεινάρια τοῦ κομμουνισμοῦ, τῆς δημοκρατίας καί τοῦ
σιωνισμοῦ!

ΟΡΘΟ ΤΟ ΛΑΒΑΡΟ Η ΝΙΚΗ ΜΑΣ ΠΡΟΣΜΕΝΕΙ!

Ἀριστοτέλης Ἡρακλέους Καλέντζης
Πολιτικός κρατούμενος
Φεβρουάριος 1981